

Dosarul nr.2r-667/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, I. Țurcan, A. Panov)

DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Raisa Galben,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ „nr. 13” din Chișinău, în procedură de faliment, împotriva Raisei Galben cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea depusă de Raisa Galben cu privire la repunerea în termen și s-a restituit cererea de apel înaintată de Raisa Galben ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 16 septembrie 2019, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ „nr. 13” din Chișinău, în procedură de faliment, (în continuare Î.M.G.F.L. „Nr.13” din Chișinău, în procedură de faliment), reprezentată de lichidatorul Igor Sacaliuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Galben, solicitând încasarea datoriei în sumă de 932,44 de lei, neachitată pentru perioada până la 01 iulie 2019, pentru apartamentul nr.16 din str. XXXXX, nr. 12, mun.Chișinău.

Prin încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L. „Nr.13” din Chișinău, în procedură de faliment, împotriva Raisei Galben cu privire la încasarea datoriei, a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea și s-a încasat de la Raisa Galben în beneficiul Î.M.G.F.L. „Nr.13” din Chișinău, în procedură de faliment, suma de 932,44 de lei cu titlu de datorie; s-a încasat de la Raisa Galben în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 27,97 de lei.

La 10 decembrie 2019, Î.M.G.F.L. „Nr.13” din Chișinău, în procedură de faliment, a depus cerere de renunțare la acțiune, prin care a solicitat admiterea acesteia, încetarea procesului în cauza civilă.

La 15 februarie 2021, Raisa Galben a declarat apel împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen a apelului, motivând că examinarea cauzei s-a realizat în lipsa sa, fără respectarea procedurii de citare legală, iar despre existența hotărârii din 15

noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a aflat la 05 februarie 2021. Totodată, a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de Raisa Galben cu privire la repunerea apelului în termen și s-a restituit Raisei Galben cererea de apel înaintată împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu toate actele anexate, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen; s-a obligat Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul Trezoreriei de Stat, să restituie Raisei galben taxa de stat în mărime de 112,50 de lei, achitată conform ordinului de încasare a numerarului din 15 februarie 2021 la depunerea cererii de apel împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 15 septembrie 2021 și suplimentar la 29 octombrie 2021, Raisa Galben a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că, încheierea instanței de apel este nefondată, ilegală și pasibilă casării, deoarece la judecarea pricinii au fost aplicate eronat normele de drept material, instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și, în consecință, la încălcarea dreptului său la un proces de judecată echitabil și la accesul liber la justiție, consfințit în art.6 alin.(1) al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cât și în art.20 al Constituției Republicii Moldova.

Recurenta a menționat că, dat fiind faptul că, reclamantul a indicat în acțiune eronat adresa: sat. XXXXX, r-nul Dondușeni în loc de mun. Chișinău. str. XXXXX, nr.12, ap. 16, citația și celelalte acte procedurale, expediate de către instanță, nu au ajuns la destinatar. La data de 14 octombrie 2019, din cauza neglijenței în serviciu a angajaților întreprinderii „Poșta Moldovei”, scrisoarea recomandată nr.DS2035730963AS, prin care i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată, încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și citația pentru ședința de judecată din 15 noiembrie 2019, a fost înmănată unei persoane străine, care a semnat în locul său și a intrat ilegal în posesia scrisorii sus-numite, violându-i astfel dreptul la secretul corespondenței. În legătură cu acest fapt, a depus la Inspectoratul General de Poliție o plângere, în care a solicitat pornirea urmăririi penale pe faptul săvârșirii infracțiunilor, prevăzute la art.329 alin.(1) Cod penal, neglijenței în serviciu, admise de angajații întreprinderii „Poșta Moldovei” și la art.178 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, violării dreptului la secretul corespondenței.

Având la dispoziție avizul de recepție al scrisorii recomandate cu semnătura contrafăcută, cererea sa din 11 februarie 2021, cererea de apel, anexele la cererea de apel, toate în original și cu semnăturile olografe, luând în considerare că a declarat în cererea sa de apel, că la judecarea cauzei în prima instanță au fost încălcate normele de drept procedural și anume pricina a fost judecată în absența sa, căreia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, instanța de apel urma să

procedeze conform prevederilor art.140 Cod de procedură civilă pentru a constata adevărul, să efectueze cercetarea comparativă a acestor documente scrise și a semnăturilor de pe ele.

La fel, recurenta a considerat că este neîntemeiată și eronată concluzia instanței de apel precum că i-a fost expediat dispozitivul hotărârii din 15 noiembrie 2019, or, de fapt, la fila dosarului la care se referă instanța, este anexată doar o „scrisoare de comunicare la dosarul civil nr.2-17783/19” din 18 noiembrie 2019, însă nicio dovadă, că acest document a fost expediat și, cu atât mai mult, recepționat, în dosar nu se regăsește.

De asemenea, concluzia instanței de apel precum că apelul este declarat vădit în afara termenului legal este neîntemeiată, deoarece cererea de apel fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile, care în cazul dat a început să curgă din data de 05 februarie 2021, din ziua când a aflat pentru prima dată despre existența hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a primit copia acesteia.

Recurenta a opinat că, instanța de apel a conchis eronat precum că apelanta nu a invocat niciun motiv, în sensul art.116 Cod de procedură civilă, care ar justifica neîndeplinirea actului de procedură în termen și ar constitui temei pentru repunerea apelului în termen. Astfel, lipsește motivația în cererea depusă privind repunerea în termen și instanța este lipsită de posibilitatea de a da o apreciere, însă, de fapt, a invocat acest motiv. Or, în cererea sa de apel și de repunere în termen a apelului din 15 februarie 2021, a comunicat precum că, cauza a fost judecată de instanță în absența părâtei, fără respectarea procedurii citării legale, precum și că despre existența hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a aflat la data de 05 februarie 2021, la contabilitatea USM, când i-a fost înmănat titlul executoriu. Instanța de apel avea la îndemână toate înscrisurile probatorii necesare și urma doar să verifice dacă această afirmație corespunde adevărului.

În opina recurentei, este absolut greșită aprecierea instanței de apel precum că, solicitarea de repunere în termen a instrumentului de atac, pe lângă faptul că este nefondată, este contrară prevederilor imperative arătate la art.116 alin. (4) Cod de procedură civilă, deoarece potrivit acestei norme legale, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură. Dat fiind faptul, că a aflat despre existența hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru pentru prima dată la 05 februarie 2021 și a depus apelul la 15 februarie 2021, solicitarea de repunere în termen a apelului este întemeiată și se încadrează perfect în prevederile art.116 alin.(4).

Suplimentar recurenta a menționat că, prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Dondușeni din 27 septembrie 2021, i s-a comunicat că, faptele indicate în plângere, referitor la persoanele necunoscute care au falsificat semnătura în avizul de recepție, au fost înregistrate în registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de Poliție Dondușeni la 17 septembrie 2021, precum și că urmează dispunerea constatării grafoscopice și în dependență de rezultat și conținutul constatării, la necesitate vor fi întreprinse alte acțiuni ce se impun.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului la 13 octombrie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.61) și a fost recepționată la 20 octombrie 2021, conform avizului de recepție (f.d.63).

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată în data de 22 aprilie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 septembrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copia încheierii instanței de apel către părți prin scrisoarea de însoțire datată cu 06 mai 2021 (f.d.46), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia. Conform mențiunii efectuate de către Raisa Galben, ultima la cererea sa din 18 august 2021, a luat cunoștință de dosar la data de 03 septembrie 2021 și a recepționat copia încheierii din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.49-50). Alte înscrisuri care să ateste recepționarea anterior de către recurentă a copiei încheierii instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Raisa Galben și va menține încheierea contestată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul relevă că dispozitivul hotărârii primei instanțe, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L. „Nr.13” din Chișinău, în procedură de faliment, împotriva Raisei Galben cu privire la încasarea datoriei, a fost pronunțat la 15 noiembrie 2019 (f.d.16).

Hotărârea din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost contestată cu apel la data de 15 februarie 2021 de către Raisa Galben (f.d.25).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Art. 113 Cod de procedură civilă prevede că dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Corelând normele de drept procedural citate cu situația de fapt, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 15 noiembrie

2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, de către Raisa Galben, din motivele ce succed.

Colegiul învederează că art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă statuează că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3), (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

În continuare, Colegiul iterează că, instanța de apel, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, prin încheierea din 22 aprilie 2021, a respins cererea depusă de Raisa Galben cu privire la repunerea apelului în termen și a restituit Raisei Galben cererea de apel înaintată împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu toate actele anexate, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen (f.d.40-45).

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, Colegiul reiterează că, dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 15 noiembrie 2019 (f.d.16), însă cererea de apel a fost depusă la 15 februarie 2021 (f.d.25).

Având în vedere prevederile art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, conform cărora termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești, Colegiul reține ca fiind justificată constatarea instanței de apel precum că apelul a fost declarat în afara termenului de 30 de zile, în situația în care dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 15 noiembrie 2019.

Or, în conformitate cu art. 111 alin.(3) Cod de procedură civilă, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Subsecvent, Colegiul consideră că, argumentul recurente precum că a luat cunoștință la data de 05 februarie 2021 de hotărârea judecătorească din 15 noiembrie 2019, nu poate constitui temei de repunere în termen, în situația în care termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești.

Colegiul precizează că, prin încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L.

„Nr.13” din Chișinău, în procedură de faliment, împotriva Raisei Galben cu privire la încasarea datoriei, a fost acceptată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă (f.d.11-12).

Conform aceleași încheieri, au fost informați participanții la proces că soluționarea cererii de chemare în judecată va avea loc unipersonal, în lipsa părților, la data de 15 noiembrie 2019 ora 11:15 (f.d.12).

În conformitate cu art. 276³ alin. (1), (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Prin scrisoarea datată cu 24 septembrie 2019, părților, inclusiv pârâtei/recurenteii, a fost comunicată copia încheierii din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.13), care a fost recepționată de către partea pârâtă la 14 octombrie 2019, conform avizului de recepție (f.d.15).

Cu referire la argumentul recurenteii precum că, având în vedere indicarea eronată a adresei sale și anume sat. XXXXX, r-nul Dondușeni în loc de mun. Chișinău. str. XXXXX, nr.12, ap. 16, actele expediate de instanță nu au ajuns la destinatar, Colegiul menționează că, într-adevăr de către reclamant a fost indicată adresa pârâtei din sat. XXXXX, r-nul Dondușeni.

În acest sens, la cererea de chemare în judecată, de către reclamant a fost anexat extrasul din baza de date SIC „Acces Web” din 04 septembrie 2019, din care se profilează adresa curentă a Raisei Galben ca fiind sat. XXXXX, r-nul Dondușeni (f.d.7).

În atare circumstanțe, nu poate fi invocat că s-ar fi indicat o adresă greșită, în situația în care baza de date identifică adresa dată ca fiind a Raisei Galben, de altfel, codul personal reflectat în acest extras este același conform buletinului de identitate pe numele Raisei Galben (f.d.57).

Drept urmare, prima instanță a comunicat actele destinate pârâtei la adresa menționată în cererea de chemare în judecată.

În ceea ce vizează argumentul recurenteii precum că, actele comunicate de către instanța de judecată cu scrisoare recomandată, din neglijența angajaților ÎS „Poșta Moldovei” ar fi fost înmânate unei persoane străine, care a semnat în locul său și a

intrat ilegal în posesia scrisorii date, adresând o plângere în acest sens Inspectoratului General de Poliție, Colegiul notează că, actele au fost comunicate de către instanță la adresa din sat. XXXXX, r-nul Dondușeni pentru destinatarul Raisa Galben.

În conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

În temeiul art. 105 alin. (6) Cod de procedură civilă, dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmâneze destinatarului cât mai curând posibil.

În contextul normelor de drept citate, pornind de la faptul că, în avizul de recepție este aplicată semnătura persoanei, fiind indicat numele „Galben”, ca fiind persoana care a recepționat corespondența, iar alte mențiuni precum că ar fi fost primită de o altă persoană nu au fost indicate, precum și un refuz de recepționare nu se atestă, instanța de judecată a reținut ca fiind comunicată corespondența destinatarului.

În temeiul art.276⁴ alin.(3) Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Astfel, prin scrisoarea datată cu 18 noiembrie 2019, copia dispozitivului hotărârii judecătorești din 15 noiembrie 2019 a fost comunicată părților (f.d.17).

Referitor la alegația recurentei precum că această scrisoare nu ar fi o dovadă de expediere, Colegiul menționează că, de regulă, în cazul pronunțării unor acte de dispoziție în lipsa părților, copiile încheierilor/hotărârilor emise de către instanța judecătorească, se expediază părților prin scrisoare de comunicare/expediere, care și denotă expedierea.

Respectiv, instanța de apel justificat a reținut că pârâtei i-a fost expedit copia dispozitivului hotărârii judecătorești din 15 noiembrie 2019.

Colegiul nu neagă faptul că, la materialele cauzei nu se regăsește confirmarea de recepționare a copiei dispozitivului hotărârii judecătorești din 15 noiembrie 2019, expediate prin scrisoarea datată cu 18 noiembrie 2019, în sensul pretins de recurentă, însă această nu exclude faptul că instanța a comunicat părților actul judecătoresc adoptat.

Adițional, Colegiul relevă că, la data de 18 noiembrie 2019, în virtutea art. 276⁴ alin.(3) Cod de procedură civilă, dispozitivul hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost publicat pe pagina web a instanței judecătorești https://jc.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/27c2d72c-d148-426b-b417-9db01d01f05a.

Colegiul notează că, instanța de apel justificat a reținut că, depunerea cererii de apel în afara termenului legal se atestă prin solicitarea apelantei de a fi repusă în termenul pentru declararea apelului. Or, instanța de apel a constatat că solicitarea de repunere în termen nu este întemeiată, având în vedere lipsa unei motivări în acest sens și care a lipsit instanța de apel de posibilitatea de a-i da o apreciere.

În ceea ce vizează aserțiunea recurentei precum că, la data de 05 februarie 2021 a aflat despre existența hotărârii judecătorești din 15 noiembrie 2019, când i-a fost înmănat titlul executoriu, Colegiul notează că, într-adevăr la cererea de apel a fost anexată scrisoarea executorului judecătoresc, în care a fost efectuată mențiunea de către contabilitatea USM, precum că la data de 04 februarie 2021 a primit procedura de executare din 27 noiembrie 2020, iar Raisa Galben a fost înștiințată la data de 05 februarie 2021 (f.d.28).

În altă ordine de idei, Colegiul evidențiază că, instanța de apel justificat a reținut că, avizul de recepție atestă recepționarea de către partea pârâtă la 14 octombrie 2019 a încheierii judecătorești din 24 septembrie 2019 și a cererii de chemare în judecată, comunicate de prima instanța. Or, plângerea adresată organelor de poliție nu confirmă recepționarea corespondenței de către o persona străină în sensul pretins de recurentă, având în vedere că doar ca urmare a adresării plângerii, va fi investigat cazul, ceea ce, în esență, rezultă și din răspunsul Inspectoratului de Poliție Dondușeni, anexat la suplimentul la recurs.

Cu referire la alegația recurentei precum că prin prisma prevederilor art. 140 Cod de procedură civilă instanța urma să efectueze cercetarea comparativă a documentelor scrise pentru a constata adevărul, în situația în care a declarat că nu i s-a comunicat data, ora și locul ședinței de judecată, fiind încălcate normele procedurale, Colegiul menționează că, în cazul în care se pretinde încălcarea normelor procedurale, aceste aspecte urmează a fi indicate concret prin ce se exprimă și respectiv demonstrate prin probe în raport cu speța. Or, în sensul normei invocate, inițiativa vine din partea persoanei interesate, însă în cererea de apel nu a fost indicat un astfel de argument.

Pornind de la faptul că prima instanța a comunicat părții pârâte actele de procedură la adresa indicată, prin scrisoare recomandată, recepționată la 14 octombrie 2019 și având în vedere că, cauza civilă a fost examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, în lipsa părților, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată solicitarea de repunere în termenul pentru declararea apelului și contrară prevederilor art. 116 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Or, în situația în care actele cauzei denotă că partea pârâtă a cunoscut de existența litigiului, depunerea cererii de apel doar la 15 februarie 2021 împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nu justifică omiterea termenului și nici solicitarea de repunere în sensul dispozițiilor art. 116 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Neconformarea de către apelanta/recurenta prevederilor legale nu poate fi pusă pe seama instanței, în situația în care nu este exclusă obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă.

De asemenea, Colegiul iterează că părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință în raport cu drepturile procedurale conferite de legislator și trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența CEDO.

Jurisprudența constantă a CtEDO a arătat că revine primordial celor interesați să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese (a se vedea cauza Teuschler v. Germania (dec.), 47636/99, 04 octombrie 2001; cauza Agapito Maestre Sanchez v. Spania, 29608/02, 04 mai 2004).

Odată ce legiuitorul a stabilit un termen strict de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii pentru exercitarea căii de atac-apelul, apelanta/recurenta nu a avut decât obligația de a se conforma acestui termen.

Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

Concomitent, Colegiul accentuează că legiuitorul prin stabilirea unui termen de declarare a apelului a urmărit: asigurarea celerității procesului civil în întregime, în special luându-se în considerare și fazele facultative ale procesului civil, cum ar fi executarea silită, apelul; stimularea persoanelor care dispun de dreptul la apel de a-l valorifica într-un termen prevăzut de lege; asigurarea stabilității raporturilor juridice constatate prin hotărârea primei instanțe, întrucât acestea nu pot să rămână până la infinit sub amenințarea pronunțării unei noi soluții; oferirea participanților la proces a unei perioade suficiente de a lua cunoștință de materialele dosarului și de a formula motivarea cererii de apel.

Respectiv, Colegiul apreciază ca fiind corectă soluția instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul pentru declararea apelului. Subsecvent, este întemeiată dispoziția instanței de apel privind restituirea cererii de apel în temeiul art. 369 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, ca fiind depusă cu omiterea termenului legal, or, instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Prin prisma respectării dreptului de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 5 Cod de procedură civilă, relevat și în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un remediu efectiv conform art.13 CEDO, Colegiul relevă că, circumstanțele relatate denotă că apelanta/recurenta și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale conform legislației în vigoare.

Din considerentele redate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin.(2), art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Raisa Galben.

Se menține încheierea din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ „nr. 13” din Chișinău, în procedură de faliment, împotriva Raisei Galben cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat